

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prospeh afriških misijonov s
prilogo „Klaverjev koledar“.

Izdaja

Klaverjeva družba.

Ljubljana, Pred škofijo št. 8.

Stane za celo leto K 1·50,
s koledarjem K 2·30.

Naročila naj se naslovijo:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo št. 8.
Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv.
Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.
Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve
družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno Salzburg,
Dreifaltigkeitsgasse 19.

Vsebina 3. zvezka Odmeva iz Afrike.

Vzvišenost misijonarjevega poklica. — Dušna premija.
— Pisma misijonarjev. — Kratki misijonski dopisi. — Li-
stek: Nov mučenec. — Milodari za rešitev duš ubogih
zamorcev. — Slika: Sestre sv. Jožefa Kluniškega, Lu-
fundza, v kuhinji in pred pečjo za peko. V ozadju njih
koča in baraka.

Darovi

od dne 1. do 30. novembra 1918.

- Za afrikanske misijone: K 1527'39.
- Za sv. maše: K 1158'70.
- Za stradajoče: K 46'10.
- Za gobovce: K 10'80.
- Za poganške otročiče: K 97'14.
- Za odkup in botrinski darovi: K 6068'—.
- Darilo krščencem: K 486'—.
- Za semeniščnike: K 7'20.
- Za katehiste: K 263'—.
- Za kruh sv. Antona: K 1724'38.
- Za Klaverjev vinar: K 8'90.
- Za »Otroško zvezo za Afriko«: K 31'74.
- Za mašno zvezo: K 938'70.
- Za misijonsko zvezo: K 55'70.
- Za Klaverjevo družbo: K 91'54.
- Podporniški prispevki: K 417'10.
- Prispevek udeležnikov Klav. družbe: K 6'50.
- Za jubilejni dar: K 16'40.
- Za vzgojo pomožnih misijonark: K 3'—.
- Za opravo Klaverijanišča: K 1'—.
- Za nabavo ciborija: K 60'—.

Miloščina za misijone, katero prejme Družba sv. Petra Klaverja, se vedno, ako ni kakšne posebne želje, primerno razdeli; ako pa kdo določi poseben misijon, se to izpolni. Vsi afrikanski misijonarji se lahko poslužujejo te družbe kot nabiralnice miloščine, kakor tudi prijatelji posameznih misijonov, ker se vsi darovi zanesljivo odpošljejo na oni kraj, kamor so določeni.

Sestre sv. Jožefa Kluniškega, Lulundza, v kuhinji in pred pečo za peko. V ozadju njih koča in baraka.

Vzvišenost misijonarjevega poklica.

(Iz nekega pisma Leona XIII.)

Vojak Kristusov, ki je nastopil misijonsko službo, ne gre v misijone iz želje po dobičku in slavi, temveč sledeč edino le klicu božjemu, opremljen z njegovo milostjo, neustrašeno kljubujoč vsem zaprekam. Vnet one ljubezni, ki je prešinjala Sina božjega, da se je daroval v rešenje človeštva, zapusti misijonar družino in domovino in njegovo srce prevladuje le ena misel, posvetiti se veleplemeniti in božji službi, kateri posveti vse svoje moči in življenje svoje. Ni se torej čuditi, ako morejo heroične čednosti takih mož, ki so navajeni, poželenje mesa podvreči duhu, ponavljati velika dela, po katerih je Sv. Duh po nauku apostolov prenovil obličje zemlje ter razlil nad v temi nevere nahajajoča se ljudstva neugasljivo luč svete vere. Zato iskreno želimo ter prosimo Boga, da kljub divjemu

sovraštvo brezbožnih zoper duhovščino in verske družbe vstane mnogo apostolskih mož, ki bodo, peljani od Svetega Duha, sejali na vseh straneh Afrike seme božje besede, zalivajoč jo s svojim potom in, če treba, tudi s svojo krvjo. Gotovo bosta v onih krajih, kjer se bo vsadilo častito znamenje odrešenja, zraven križa priklili in se kmalu razcveteli omika in nrvnost!

Dušna premija.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo
afriški misijonski škofje in misijonarji letno
500 svetih maš.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 6. junija do 4. julija 1918.)

Škof Carrara, Asmara, 16. aprila. (Pisma iz Italije v Eritrejo rabijo okrog dva meseca.)

O. Biegner, Emavs, brez datuma; pošilja članek.

Sr. Pavla, O. F. S., Keetmanshoop, Zahodna Afrika, 8. aprila.

Škof Biermans, M. H., Nzambya, Zgor. Nil, 19. aprila; opisuje posameznosti ondi prirejenega bazarja.

Škof Livinhac, vrhovnih predstojnik Belih očetov, Maison Carée, Alžir, 22. maja.

Škof Le Roy, Pariz, 23. maja.

O. Pedrano, F. S. C., Mazindi, Sudan, 21. aprila. (Se zahvaljuje za rožne vence, Skoraj vsakemu svojih kristjanov je mogoel enega darovati. Osepnice so, vsaj v misijonu, večinoma ponehale; a v mnogih vaseh razsajajo še vedno.)

Sr. M. Baptista, Mafeking, Južna Afrika, 13. aprila. (»Poučujemo že celih pet let v majhni sobi neke hiše. Sedaj smo kupile stavbeni prostor za šolo, a manjka nam za stavbo potrebnih sredstev.«)

O. Volters, M. A., Villa Marija, Uganda, 19. aprila, pošilja 19 krstnih potrdil.

O. Biegner, M. M., Emavs, Južna Afrika, 24. aprila (se zahvaljuje za dopisnico in denarno pošiljatev).

Sr. Frančiška Aleksis, O. F. S., Pella, deželna Nama, 10. aprila (upa na dobro, četudi ne ravno sijajno žetev).

O. Montel, O. M. J., Samarija, Južna Afrika, 18. aprila (poročja, v katero svrhu je porabil poslano miloščino Klaverjeve družbe ter pripoveduje, kako je s svojimi verniki obhajal velikonočne praznike).

O. Fracassini, O. F. M., Assiut, Zgornji Egipt, 28. maja (se zahvaljuje za denarno pošiljatev; Klaverjeva družba se mu zdi prava »Noetova barka« za uboge afrikanske misijone).

Škof Le Roy, C. S. Sp., vrhovni predstojnik, Pariz, 1. junija (pošilja pismo o. Razerota iz Rima, 29. maja).

O. Schoemaker, M. H., tačas v Haarlemu, Holandsko, 9. junija.

O. Lanslots, O. S. B., apostolski prefekt, Pietersburg, Severni Transvaal, 11. maja. (Dominikanke so se naselile v novem domu. Zastopajo štiri narodnosti. Dve Poljakinji, sestri Kazimira in Jadviga, bosta meseca julija napravili večne obljube.)

O. Sykes, S. J., apostolski prefekt Rodezije, Grahams-town, 7. maja (se zahvaljuje za denarno pošiljatev in obljublja svojo molitev).

O. Heintz, redemptorist, apostolski prefekt, Tumba, Kongo, 9. maja. (»Vsled Vaše nam tako velikodušno poslano miloščine nam je mogoče vzdržati naše cvetoče misijonske nprave in nadaljevati svoje delovanje.«)

Škof Van Ronslé, apostolski vikar, Leopoldville, Kongo, 13. maja.

Sr. Elekta, F. MM., Impapala, Južna Afrika, 3. aprila (poročja o svojem misijonu, kjer so bili dva meseca brez duhovnika. Pošilja žalostna poročila o duhovniku-domačinu Edvardu, kateremu se je omračil um. Pričeli so devetdnevnicu za njegovo ozdravljenje ter prosijo molitve v ta namen).

Sr. Schulz, Dunbrody, Južna Afrika, 11. maja. (»Vse je tako drago. Preteklo leto žetev ni prinesla niti toliko, kolikor smo vsejali.«)

P. Pajot, vrhovni predstojnik misijonarjev La Sallette, Freiburg (Švica), 17. junija (računa z ozirom na čudovit razvoj misijona v Betafu z gotovostjo, da bo isti v doglednem času povzdignjen iz prefektore v apostolski vikarijat. V teh 12 letih, kar jim je ta misijon izročen, je število kristjanov narastlo od 5000 do 32.000 duš).

Škof Lasne, pomožni škof, Farafangana, Madagaskar, 8. aprila.

O. Bannwart, L. M., Ubiaja, Nigerija, 22. aprila.

O. Biegner, Emavs, Južna Afrika, 27. aprila in 1. maja (pošilja članke).

Škof S weens, M. A., apostolski vikar, Južna Nyanza, brez datuma.

Sr. Evfemija, Rose Hill, Mauritius, 22. aprila.

Sr. Eleonora, O. S. D., Kingwilliamstown, 19. aprila. (Naša mati prednica je poslano vsoto založila v banki za revni samoštan in misijon Marije Pomočnice. Ondotna prednica in sestra M. Neža V ordermeyer, kakor tudi misijonski duhovniki so vsled nepričakovanega daru, kateri jim je pomagal iz največje stiske, vsi srečni. Sedaj jim bo mogoče plačati dolg, ki so ga napravili s stavbo šole za črne Kaferske otroke. Izročili so to stavbo pomoči in priprošnji sv. Jožefa, ki jim je bogato poplačal njih zaupanje.)

Sr. Hilarija, O. S. D., Marija Pomočnica, 3. maja. (»Naši ubogi črni učenci komaj pričakujejo, da se jim odpre nova šola, ki je že skoraj dogotovljena. Manjka ji le še stropa. Ker pa je les tako neznansko drag, radi potrpite do že povsod tako zaželjenega miru. Šolsko poslopje je dolgo 60 čevljev ter ima dve zračni in svetli sobi. Sicer je omejeno vse le na najpotrebnejše; toda našim otrokom se dozdeva kakor kak grad, ker so bili doslej tesno stisnjeni v revni koči.«)

Sr. V ordermeyer, O. S. D., Marija Pomočnica, 3. maja. (»V veliko veselje mi je Vaš »Odmev«, katerega mi še vedno pošiljate; saj so pa to skoraj edino tiskane črke, ki jih dobimo iz ljube domovine.«)

Kratki misijonski dopisi.

Sestra Alojzija, oblatinja sv. Frančiška Saleškega, piše iz Pelle, Zahodna Afrika: »Dne 15. marca, nahajali smo se ravno v šoli, je izpod oblačnega neba začelo pršeti. Kar zakliče neki deček; »Sestra, molite hitro, da dobimo dežja.« — »Da, prav imaš,« mu odvrnem, »toda molimo vsi skupaj, tedaj nas ljubi Bog gotovo usliši.« In molili smo »Oče naš« in trikrat »Češčena Marija«. Kmalu nato je res izdaten dež namočil zevajočo zemljo, kar je vsepovsod zbudilo nepopisno veselje. — Kako dober je vendar ljubi Bog! Sedaj, ko je vse tako nepopisno drago, dobrotljivo skrbi,

da imajo reveži vsaj dovolj mleka. A obleko je tukaj težko dobiti. Draginja je velika, blago pa kljub temu slabo. Še vedno se najdejo tu otroci, ki ne morejo v šolo, ker nimajo kaj obleči.«

O. Schoemaker piše iz Namilianga: »Leta 1913. je naš generalni predstojnik, preč o. Henry, na svojem apostolskem potovanju skozi Ugando obiskal tudi naš misijon v Namiliangu. Ob tej priliki smo mu predstavili vse naše katehiste. Bil vam je to ganljiv prizor. Blagi, sivolasi starček, naš vrhovni predstojnik, in njemu nasproti črni katehisti, zroč vanj

s spoštovanjem in občudovanjem. »On sicer res ni papež, a gotovo mu je podoben,« so govorili med seboj.

Nihče ni veliko govoril; preč. o. general ni umel njih jezika in katehisti ne njegovega. Vendar je bilo ganljivo videti, kako so katehisti drug za drugim pokleknili pred preč. o. generala in njegovo nežno roko sklenili v svoje krepke, črne roke.

»Kako dolgo že učiš?« vpraša preč. o. predstojnik enega katehistov. — »15 let, od onega časa, ko sem bil krščen,« je bil točen odgovor. »In Sebo,« pristavi vprašani resno, »nadaljeval bom ta posel do svoje smrti.« Dobri mož je hotel ta svoj sklep spremeniti v obljubo in z njim več njegovih tovarišev. Toda blagi predstojnik tega ni dovolil, rekoč, da je zadovoljen že z njih trdno voljo. S takimi ljudmi pač ni treba obupati nad bodočnostjo Ugande. Nasprotno, ti junaki so podlaga in zagotovilo bodoče zmage križa nad temo poganstva.

Opomba uredništva. Letna vsota za vzdrževanje enega katehista znaša 200 kron. Darove v ta namen, kakor tudi za posinovljenje katehistov sprejema hvaležno Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Pred škofijo št. 8.

»Zelo bi Vam bil hvaležen,« tako piše misijonski škof Biermans vrhovni voditeljici Klaverjeve družbe, »ko bi mi hoteli pomagati skrbeti za moje katehiste. V celem jih imamo sedaj kakih 500 v mojem vikarijatu. Večina jih je še neoženjenih. Ko pa pride čas, da bi se poročili, jim moramo dati ali potrebno doto, ali pa jih odsloviti, da si morejo drugod prislužiti. Prvo nam je le redkokdaj mogoče; izvečine jih moramo radi pomanjkanja denarja odpušiti. Kako je to žalostno

in kako zelo zadržuje napredek našega delovanja, si gospa grofica lahko sami predstavljate. 290—580 kron je potrebno za nabavo potrebne opreme in za plačilo drugih neizogibnih stroškov.

Ravnokar me je obiskal predstojnik misijona Nzambya ter mi pripovedoval, da se želi eden njegovih katehistov poročiti. Mladi mož poučuje že več let katehumene v našo največjo zadovoljnost. Poznam ga prav dobro ter Vas lahko smelo zagotovim, da tudi v Evropi nisem videl nobenega boljšega kristjana. Opravičeno ga splošno imenujemo svetnika. Radi njegovih izvrstnih zmožnosti ga želimo na vsak način obdržati. Približno kakih 400 kron bi zadostovalo, da mu preskrbimo doto in druge potrebščine. — »No, prišli ste ravno o pravem času,« rečem svojemu gostu. »Ravnokar pišem Klaverjevi družbi. Predložil ji bom celo zadevo in prepričan sem, da Vam bo pomagala. Med tem pa Vam posodim to vsoto, kajti predolgo bi trajalo, preden dobite odgovor.« — Upam, velerodna gospa, da sem ravnal v Vašem zmislu.

Takih slučajev je veliko. Seveda, povsod ne morem pomagati, zlasti sedaj ne. Zato Vas, gospa grofica, srčno prosim, pomagajte mi, kolikor Vam je mogoče.

Sestra Timoteja piše: »Da poganja krščanstvo in prava, živa vera v srcih črnih kristjanov vedno globokeje korenine, nam pričata sledeča zgleda, ki ju navedem izmed mnogih:

Naš pastir se je vsled nekega opravila na večer dalje kot navadno zamudil v hlevu. Pri zamorcih pa je navada, da ob času, ko se nahaja žito še na polju, postavljajo ondi male kočice, kjer čuvajo ponoči svoja polja pred divjimi svinjami; ta-

ko je imel naš dečko še precejšnje pot do polja v nočni temi. Vprašam ga, če se ne boji divjih zveri; pred kratkim je namreč lev težko poškodoval nekega moža in le nagla pomoč ga je rešila strašne smrti. Prostdušno mi odgovori: »Če se srečam z levom, bom pokleknil ter se izročil božjemu varstvu. In lev me bo pustil ter šel svojo pot.«

Nekoč sem hotela tolažiti ter delati pogum ženi, kateri je smrt pobrala že tri otroke in ji je umiralo še zadnje dete. Vdano, čeprav v veliki bolešti, mi odvrne: »Dà, sestra, vdati se moramo naredbam božjim. On vé, kaj dela. Ako mi noče pustiti nobenega otroka, se moram pač vdati v njegovo sveto voljo.«

Sestra Marcela piše iz Ugande: »Krščanstvo tukaj v Ugandi krasno napreduje. Vsakih šest tednov se pri čč. oo. misijonarjih vrši slovesnost sv. krsta, t. j. najvišji razred je pripravljen za sv. krst, ostali se pomaknejo za razred više in v najnižji razred vstopijo novi katehumeni. Tukaj imamo nad sto otrok, ki bodo meseca julija ali avgusta prejeli prvo sv. obhajilo. Ko bo pripravljen ta razred, pridejo na vrsto drugi, ki bodo o Božiču imeli srečo, prvič prejeti nebeškega Gosta v svoje nedolžno srce. Eden misijonarjev se je, obiskujoč katehumenate, ravnokar vrnil s potovanja; pridobil je zopet

novih duš za solo, kakor tudi za razred katehumenov.

Mislím, da sem Vam že nekoč poročala o protestantskem zamorcu Malahiju, ki je razširil novo vero in h katejemu je drvilo na tisoče domačinov. Krščeval je kar tjavendan, brez vsake priprave vse, ki so prišli k njemu. Tudi mnogo naših se je dalo preslepiti, a se, hvala Božu, zopet vračajo. Naši misijonarji so čuječi pastirji svoje črede; našli so mnogo zašlih ovac ter jih pripeljali nazaj na pravo pot, v hlev Kristusov.

Preč. o. Kerkhoff je neutrudno delaven pri stavbi nove cerkve. Revež je na večer že vselej čisto obnemogel. Pa temu se ni čuditi. Ne le nadzorovati vse podjetje, ampak mora tudi sam pridno delati, ker so naši zamorci le slabi in neokretni stavbeniki. Prečast. o. Kerkhoffa uči zidati izkušnja. Pogosto se nahaja visoko na palmovem drevesu, polagajoč pridno opeko na opeko, kar ga pokličejo zdaj k bolniku, drugič izpovedovat ali pomirjevat pri sporih.

Preč. s. Mac Loone se trudi s katehumeni ter po celi deželi obiskuje bolne kristjane. Dà, naši duhovniki delujejo neumorno in z veliko požrtvovalnostjo v službi Gospodovi in s polnimi rokami nevenljivih zaslug bodo nekoč stopili pred svojega božjega učitelja in sodnika.»

LISTEK.

Nov mučenec.

Škof J. Rousseau, iz reda kapucinov, apostolski vikar dežele Gallas poroča Klaverjevi družbi z dne 20. februarja 1918 sledeče: »Pred enim letom je bila naša cvetoča krščanska občina »Najsvet. Srca« v Daga-Dima pri neki vstaji moslimov nepričakovano naglo razdejana. Pet naših novokrščencev je

pri tem krvavem napadu izgubilo življenje. Eden izmed njih, Bacha-Tchokol, zasluži po vsej pravici častni naslov mučenca. Bil je po junaškem odporu ujet in nato so ga hoteli prisiliti, da moli mohamedansko veroizpoved. A s tem bi se odpovedal krščanstvu in pripoznal za privrženca Mohamedovega. Obljubili so mu prostost, ako izpolni njihovo zahtevo. Toda Bacha-Tchokol ni pomišljal niti trenutek, temveč pogumno odvrnil strastnim fanatikom, da hoče rajši umreti, kot zatajiti svojo vero. Komaj je utegnil izgovoriti te besede, že mu neki moslim porine z vso močjo sulico v hrbet; njegovemu zgledu so sledili drugi in kmalu je truplo pogumnega spoznavalca bilo prebodeno z mnogimi sulicami. Njegova duša pa je pohitela proti nebesom, da prejme palmo mučeništva.

»Sanguis martyrurum, semen christianorum«, »kri mučencev je seme novih kristjanov«. Te besede slovečega cerkvenega učenika so se tudi tukaj uresničile. Vse ljudstvo, ki je bilo priča smrti mučenčeve, prosi sedaj za pouk v sveti veri. In to je tem večje važnosti, ker ljudstvo dežele Gallas doslej še nikdar iz lastnega nagiba ni prosilo za sv. krst. Odločil sem se torej, uslišati to iskreno željo in jim poslati duhovnika, da ustanovi v Minni misijon »Naše ljube Gospe sedem žalosti«. Priporočam to novo postajo Vaši milosrčnosti in molitvi kakor tudi vsem dobrotnikom afrikanskih misijonov.

Milodari za rešitev duš ubogih zamorcev.

Darovi v denarju in drugih predmetih, katere prejema Družba sv. Petra Klaverja s pripombo »za misijone«, se pošljejo onim misijonarjem in v tiste misijonske kraje, ki trpe največje pomanjkanje ali kjer se z gmotno podporo more storiti ravno največ dobrega. Klaverjeva družba namreč se nahaja z vsemi afrikanskimi misijoni v živahni zvezi ter pozna vsled tega natančno posamezne potrebe različnih misijonskih pokrajin. Zato ji je tudi mogoče, pomožna sredstva po potrebi razdeliti.

Ker utegne biti marsikomu v izpodbudo, varčev. in zbirati v kak gotov namen, bodo sledeči podatki vsem prijateljem misijonov služili kot navodilo, da si lahko vsakdo izbere premoženju, nagnjenju in svojim razmeram najprikladnejše dobro delo.

Botrinske darove po 25 kron prejemajo vsi misijonarji s srčno hvaležnostjo. Ti darovi služijo zlasti za vzdrževanje otrok, ki se pripravljajo na sveti krst. Vsak boter sme svojemu krščencu sam določiti ime.

Trgovina s sužnji je vsekakor prepovedana, toda žalibog kljub temu ne odpravljena. In tako se misijonarjem še vedno nudi dovolj prilike za odkup nesrečnih sužnjev, zlasti otrok in mladih deklet, ki so jih lastni starši prodali malopridnim poganom. Vsota za odkup znaša najmanj 60 kron. Taki darovi so veliko delo duhovnega in telesnega usmiljenja in se zato prav toplo priporočajo vsem prijateljem misijonov, društvom, šolam itd.

Najrevnejše in najbolj zapuščene otroke sprejmejo misijonarji in misijonske sestre v misijon, kjer jih vzgojujejo in poučujejo za kak poznejši življenjski poklic. In ti otroci so potem pogosto pravi apostoli svojim rojakom ter s svojo otroško ljubeznijo in vdanostjo tolažba svojim vzgojiteljem, vračajoč jim njih skrbno vzgojo s prav zglednim življenjem. Take otročiče torej je mogoče iz daljave posinoviti s tem, da se daruje za njih oskrbo vsota 600 kron, ki se lahko izplača tudi v pet letnih obrokih. Družba sv. Petra Klaverja posreduje, v kolikor je mogoče, poročila o teh oddaljenih varovancih. Mnogi starši, ki so izgubili svojega otroka, bodo našli v **posinovitju takega črnega otročička** sladko tolažbo lastnemu srcu in izprosili usmiljenje božje svojemu umrlemu ljubljencu.

Komur je ljubi Bog podelil toliko imetja, da more **posinoviti zamorskega katehista** in skrbeti za njegovo vzdrževanje, tak je srčno vabljen k temu velepomemljivemu činu. Kajti črni, od misijonarjev izšolani katehisti uživajo pri svojih rojakih visoko spoštovanje ter so misijonarju dragocena pomoč. Velik delež ima vneti katehist pri rešitvi duš svojega ljudstva. Istotako je torej tudi v veliki meri deležen zaslužnja vseh njegovih dobrih del oni, kateri takega katehista podpira.

Ena največjih nalog misijonarjev obstoji v vzgoji domače duhovščine, kateri posvečujejo apostolski vikarji in prefekti svojo največjo pozornost. Zato so **ustanove za vzgojo zamorskih semeniščnikov** najzaslužnejše izmed vseh naprav. Potrebna vsota za vedno trajajočo ustanovo znaša 5000 kron. Srečne se smejo imenovati oni, kateri v posesti zemeljskega premoženja morejo z darovanjem te vsote pokazati svojo ljubezen do Boga in neumrjočih duš. Deležni so s tem neizmerne zaslužnja vseh dobrih del, katere bodo tekom let izvršili imejtelji teh ust. nov.

Mašna zveza za Afriko je istotako pomožni vir za misijone, kakor tudi neusahljivi studenec milosti za vse udeležnike. Kot udeležnika je mogoče vpisati žive in rajne osebe. Enkratni prispevek znaša 1 krono. Vsak živ udeležnik dobi sprejemno podobico. Vsi udje so deležni vsakoletnih 300 sv. maš, ki jih dá Družba brati v namen udeležnikov.

Ker je češčenje sv. Antona Padovanskega splošno razširjeno in vsepovsod znana njegova mogočna priprošnja v vseh potrebah, zato bodi opozorjeno tudi na darove za »**kruh sv. Antona**«, ki se lahko darujejo bodisi kot prošnja ali zahvala za prejete dobrote.

Posebno sočutje zaslužijo ubogi **gobavci**, ki so v Afriki jako številni in ka' rih misijonarji in misijonske sestre strežejo z veliko požrtvovalnostjo. Darovi za te nesrečneže se sprejmejo z veliko hvaležnostjo. Naj bi došlo mnogo takih darov v zahvalo, da je dobri bog našo ljubo domovino milostno obvaroval in oprostil.

Tudi darovi za **stradajoče** se sprejemajo hvaležnega srca. Radi neugodnih vremenskih razmer gospodari v Afriki zdaj tu, zdaj tam skoro neprestano lakota, ki zahteva po nekaterih krajih na stotine človeških žrtev.

Vse pošiljatve, bodisi v denarju ali v predmetih, naj se blagovoljno poslati Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljano, Pred škofijo 8.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Poklic pomožne misijonarke.

Katera izmed blagih čitateljic bi iz ljubezni do Boga in neumrjočih duš želela posvetiti svoje življenje rešitvi duš ubogih zamorcev kot n o t r a n j i ud (sodalinja) Družbe sv. Petra Klaverja, to je kot

POMOŽNA MISIJONARKA ZA AFRIKO,

najde vsak čas prijazen sprejem v hiši za novinke imenovane družbe v Solnogradu.

Zlasti gospice z višjo šolsko izobrazbo in jezikovnim znanjem — tudi učiteljice — najdejo ondi krasno prilžnost, svoje znanje in zmožnosti uporabiti v službi misijonov. Pa tudi mladenke z nižjo šolsko izobrazbo, ako se dobro razumejo na poljska in hišna opravila, so dobrodošle. Pojasnila o verskem zavodu Družbe sv. Petra Klaverja in pogoji za sprejem notranjih udov so na razpolago.

Prošnjo za sprejem, kateri je priložiti npravstveno spričevalo, krstni list, zadnje šolsko spričevalo, kratek lastno-ročen življenjepis in fotografijo, je poslati **vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja, grofici Ledóchowski, tačas v Solnogradu, Dreifaltigkeitsgasse 19.**

Kaj je Družba sv. Petra Klaverja? Pomožna družba v podporo zamorskih misijonarjev in za rešitev sužnjev.

Kako podpira Klaverjeva družba misijone? S tem, da ustmeno in po svojih spisih ljudstvo seznanja z misijoni ter s tem vnema katoličane za molitev in miloščino za misijone.

Kako se moremo udeležiti blagonosnega delovanja Klaverjeve družbe? S tem, da postanemo njeni udje,

1. kot »Udeleženci« (letni prispevek 50 vinarjev);
2. kot »Podporniki« (letni prispevek 2 kroni, za duhovnike 5 kron);
3. kot »Zunanji udje« s tem, da se, kolikor jim dopuščajo stanovske dolžnosti, udeleže delovanja notranjih udov (sodalinj);
4. kot »Notranji udje« (sodalinje) ali takoimenovane »Pomožne misijonarke za Afriko« s tem, da posvetijo vse svoje dušne in telesne moči, sploh celo življenje, za vedno Družbi sv. Petra Klaverja ter v njenih hišah žive življenje molitve in dela za afrikanke misijone.

Natančnejša pojasnila v tem oziru daje vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja, grofica **M. T. Ledóchowska, Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 19.**

Častilci Marijini!

»Prosite Boga za milosti,« pravi sv. Bernard, »a prosite ga po Mariji!« Milosti in pomoči potrebujemo mi vsi, ubogi Adamovi otroci, še posebno ob smrti uri. Marija pa pomaga vedno in vsakemu, kdor jo časti in prosi pomoči. Ta namen ima tudi

Marijina mašna zveza

ki je razširjena že po vsem svetu. Udje te mašne zveze dajo vsako leto brati za eno sv. mašo¹ na namen te družbe, in vsak ud plača 50 vin. vstopnine. S tem so deležni neprecenljivih milosti nešteti sv. maš, katere dajo udje brati po vsem svetu. Posebno pa jih bo Marija, preblazena Devica, čuvala in varovala, ker vsaka daritev pomnoži njeno slavo v nebesih.

Prijave za Marijino mašno zvezo naj se naslovijo na **franciškanski samostan v Mariboru**, Štajersko, kjer se dobijo tudi natančnejša pojasnila.

¹ Kdor je v zadregi, kje naj bi dal brati za sv. maše, jih lahko pošlje afrikanskim misijonarjem, kateri vedno prosijo za nje. Plačila in nameni se lahko pošljejo Klaverjevi družbi (naslov glejte na prvi strani platnic), katera jih pošlje čč. misijonarjem, vendar, če mogoče, ne pod 5 K.

Vzdrževanje katehistov.

Za vzdrževanje enega katehista z njegovo družino v Afriki je potrebna vsota najmanj 200 kron na leto. Katehist je misijonarju neprecenljiva pomoč. Ker pozna šege in običaje svojih rojakov in govori njih jezik, uživa med njimi dostikrat večje zaupanje kakor misijonar. Zato je katehist svetovalec, tovariš in tolmač misijonarjev, kateri bi brez njegove pomoči pogosto dosegel le malo uspehov. Katehist poučuje zamorce v sv. veri, pripravlja jih na sveti krst ter ima pogosto priložnost, v smrti nevarnosti krstiti svoje rojake. Zato pomeni vzdrževanje katehistov od strani misijona **izpreobrnitev nešteto duš ubogih zamorcev!**

Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejme Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.